

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114229995
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114229995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpený spoločnosťou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanému: I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. V. X, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/345/2014-21 zo dňa 18. decembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 12.09.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 248,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 26.09.2011 do zaplatenia. Označený peňažný nárok predstavoval zmluvnú pokutu, ktorú si žalobca uplatnil z dôvodu, že žalovaný si podľa Zmluvy o pripojení zo dňa 13.08.2010 a jej Dodatku z toho istého dňa uzavreť so spoločnosťou Slovak Telekom neplnil zmluvné povinnosti. Žalobca zároveň poukázal na skutočnosť, že so spoločnosťou Slovak Telekom uzavrel dňa 20.11.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktoré postúpenie bolo žalovanému oznámené listom jeho právneho predchodcu zo dňa 27.11.2013.

Okresný súd z listinných dôkazov zistil, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako dodávateľ na základe Zmluvy o pripojení zo dňa 13.08.2010 poskytoval žalovanému mobilné hlasové služby. Podľa dodatku k zmluve o pripojení sa zmluvné strany dohodli, že podnik odpredá účastníkovi mobilný telefón značky Nokia 220 za cenu 1,00 Eur, účastník sa zároveň zaviazal zotrvať 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s podnikom minimálne v programe služieb Fix 0, resp. svojim správaním nedá v uvedenej lehote dôvod na odstúpenie od zmluvy. Táto povinnosť bola sankcionovaná zmluvnou pokutou vo výške 248,95 Eur. Právny predchodca žalobcu faktúrou č. 7108859700 splatnou dňa 25.09.2011 fakturoval žalovanému zmluvnú pokutu v uvedenej výške. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. postúpila pohľadávky vrátane pohľadávky proti žalovanému na žalobcu.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc viaceré ustanovenia zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a tiež viaceré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“) dospel k záveru, že žalobný návrh nie je dôvodný. V podrobnostiach v tomto smere uviedol, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným včítane jej dodatku podlieha právnej úprave spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ ide o žalovanú zmluvnú pokutu, okresný súd ju vnímal

ako paušalizovanú náhradu škody, ktorá vyplýva zo zmluvy. Za faktor hodnotenia zabezpečovanej povinnosti u zmluvnej pokuty okresný súd neuznal to, že dodávateľ služieb, zároveň ako predávajúci technologického zariadenia, toto zariadenie odpredal za symbolickú cenu podľa skutkovej koncepcie danej zmluvy o pripojení sa žalovaný zaviazal na peňažné úhrady po dobu tzv. viazanosti, pričom tento záväzok je pri uzatváraní zmluvy marketingovo iba okrajovo definovaný odkazom na druh služieb. Bolo vecou podnikateľa, akú cenu služieb u technologického zariadenia predloží. V tomto zmysle je zabezpečovanou povinnosťou racionálne nanajvyš násobok povinných mesačných platieb. Žalovaný nemohol spôsobiť predávajúcemu technologického zariadenia škodu počítanú z hodnoty technologického zariadenia svojim ďalším správaním, lebo podnikateľ mal právo na zaplatenie konečnej kúpnej ceny podľa základného zmluvného dojednanja. Napokon hodnota zmluvy spočívajúca v mesačných platiach dlžníka je ovplyvnená tým, že je právom, ale nie povinnosťou veriteľa pri porušení povinnosti dlžníka odstúpiť od zmluvy, aj toto správanie je vecou podnikateľa. Navyše dojednanie zmluvnej pokuty bolo v danom prípade široko koncipované nielen s odkazom na dodržanie lehoty viazanosti podľa dodatku v zmluve, ale aj s odkazom na ďalšie povinnosti podľa všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalobca nepredložil. Zmluvnú pokutu v spotrebiteľskej zmluve by bolo možné považovať za prijateľnú, iba ak by bola primeraná bežným vecným nákladom upomínania a určitej odbornej pozornosti pri porušení zmluvy. V tomto prípade jej formálne dojednaná výška takúto prirodzenú hranicu presahuje. Okresný súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a ust. § 53 ods. 5 s prihliadnutím na ods. 10 OZ žalobný návrh žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého by žalovanému prináležala náhrada trov konania, nakoľko bol úplne úspešný. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil ani nevyčísľil.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaný vstúpil do zmluvného vzťahu so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. (ďalej už len „podnik“) na základe slobodného rozhodnutia, a to za účelom využívania telekomunikačných služieb operátora. Žalovaný svojim konaním, resp. nekonaním absolútne potlačil význam a podstatu synalagmatického záväzku, nakoľko svoje povinnosti, ku ktorým sa slobodne zaviazal, neplnil. Podnik si v súlade so zákonom dohodol so žalovaným zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvných povinností. Možno teda konštatovať, že uloženie zmluvnej pokuty bolo v tomto prípade naviazané presne na úkon nedobíjania kreditu na SIM karte v súlade so zmluvnými dokumentami. Nakoľko dohoda o zmluvnej pokute má písomnú formu, je v nej tiež určená výška zmluvnej pokuty, možno konštatovať platnosť tejto dohody. Žalovaný svojim podpisom potvrdil dohodu o zmluvnej pokute. V ďalšej časti odvolania uviedol, že ja napriek tomu, že v bode 3 dodatku k zmluve o pripojení sa nachádza slovné spojenie „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti“, myslí sa tým porušenie akejkoľvek z povinností následne vymenovaných. Ide teda o výpočet taxatívny, nie exemplifikačný. V intenciách relevantných ustanovení právnych predpisov či už na národnej alebo európskej úrovni vymáhanú zmluvnú pokutu v predmetom konaní nemožno považovať za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, a to najmä z dôvodu, že žalovanému bol poskytnutý mobilný telefón za akciovú cenu, pričom žalovaný nenaplnil minimálne očakávania hospodárskeho výsledku, ktorý podnik pri uzatváraní zmluvného vzťahu predpokladal. Pokiaľ ide o postup podniku pri porušení zmluvných povinností, tento postupuje tak, že po nedobíí kreditu na SIM karte poskytne účastníkovi priestor na dodatočnú nápravu protiprávneho stavu tým, že zasiela rôzne výzvy, resp. upomienky. Tento proces trvá 4 mesiace a podnik počas tohto obdobia nepristúpi k deaktivácii SIM karty. Ak v tomto procese dôjde k náprave protiprávneho stavu, nahliada sa na danú situáciu, ako by účastník plnil v súlade so zmluvou. Ak však nedôjde k obnove riadneho plnenia počas tohto obdobia, podnik SIM kartu deaktivuje a vyfakturuje zmluvnú pokutu. Ak by chcel účastník kartu následne využívať, muselo by dôjsť k uzatvoreniu nového zmluvného vzťahu, nakoľko deaktivovaná karta sa nedá reaktivovať. Z toho vyplýva, že účastníkovi je poskytnutý dostatočný časový priestor na nápravu protiprávneho konania. V nadväznosti na vyššie uvedené teda možno konštatovať, že nemôže nastať situácia, že by podniku vzniklo právo na opätovnú fakturáciu zmluvnej pokuty. Prijateľnosť zmluvnej pokuty sa nemá posudzovať iba na základe toho, či je primeraná bežným vecným nákladom upomínania a určitej odbornej pozornosti pri porušení zmluvy. Navyiac žalovaný v rámci svojho dôkazného bremena neprodukoval žiadne skutočnosti na preukázanie toho, že by kedykoľvek počas dojednanej doby viazanosti svoje povinnosti plnil. Pokiaľ by sa žalovaný v rámci konania chcel úspešne brániť, musel by tvrdiť, že zo zmluvy plnil a na svoje tvrdenia by musel označiť dôkazy. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. V prejednávanej veci však žalovaný zaujal pasívny postoj a k danému prípadu sa vôbec nevyjadril.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolací súd sa plne stotožnil najmä so záverom okresného súdu, že dojednanie zmluvnej pokuty bolo v predmetnom zmluvnom vzťahu široko koncipované, a to nielen s odkazom na dodržanie lehoty viazanosti podľa Dodatku k zmluve o pripojení (ďalej už len „Dodatok“), ale i s odkazom na ďalšie povinnosti. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na text bodu 1 písm. b/ a zároveň na bod 3 Dodatku, ktorých obsahom je nielen neurčitý, ale i pre bežného spotrebiteľa ťažko zrozumiteľný výpočet rôznych povinností, za porušenie ktorých mal podnik vzniknúť nárok na zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 Dodatku. Viazanť zmluvnú pokutu na porušenie povinností, ktoré sú označené indikatívne a ich výpočet je pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľný, je podľa odvolacieho súdu neakceptovateľné a preto najmä z tohto dôvodu treba považovať takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve o zmluvnej pokute za neprijateľné.

Nakoľko stavu veci a zákonu zodpovedá i výrok o trovách konania, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Žalovanému ako úspešnému účastníkovi odvolacieho konania nebola priznaná náhrada trov tohto konania, pretože si ich neuplatnil a zo spisu žiadne trovy, ktoré by žalovanému vznikli v súvislosti s týmto odvolacím konaním, nevyplývajú. O náhrade trov odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.